

HỘI THÁNH TIN LÀNH VIỆT NAM TẠI THỤY SĨ

88
1&2
2023

Đầy tớ **TRUNG TÍN**

“Hỡi đầy tớ **NGAY LÀNH TRUNG TÍN** kia,
được lắm; người đã **TRUNG TÍN** trong việc nhỏ,
ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến
hưởng sự vui mừng của chúa người.”

Mathiơ 25:23

<u>Bài viết – Suy Gẫm :</u>	Trang
Đầy Tớ Trung Tín	3
Nhớ Trước Quên Sau	5
Người Đầy Tớ Thật Hành Động Như Thế Nào ?	8
Hầu Việc Chúa Qua Sự Phục Vụ Người Khác	20
Chuyến Taxi Cuối Cùng	22
Truyện ngắn : Áo Mới của Mẹ	26

Sinh Hoat Hội Thánh:

Ảnh Bìa – <i>Kim Nguyệt</i>	1
Hình ảnh sinh hoạt	16
Góc Thiếu Nhi - <i>Liên Nguyễn</i>	31
Đố Kinh Thánh – <i>Liên Nguyễn</i>	33
Thông báo Trại Phục Sinh 2023	35

Ủng hộ báo Sức Mới xin gửi vào

- Số tài khoản (compte Postal): 17-391352-2 Võ Ngọc Thủy Thương
- Và ghi rõ : BÁO SỨC MỚI.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã quan tâm và góp phần trong công việc Chúa với chúng tôi!

Ban Biên Tập : Hình Như Bích Hạnh, Lê Kim Nguyệt, Nguyễn Thị Liên,
Võ Ngọc Thủy Thương.

Cố vấn: MS. quản nhiệm Ngô Bá Tạo.

Đầy Tớ Trung Tín

Giê-rê-mi 25:1-6

“Chủ nói với người rằng: Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người” (Ma-thi-ơ 25:21).

Bắt đầu chức vụ từ “năm thứ mười ba đời Giô-si-a” cho đến thời điểm Tiên tri Giê-rê-mi đang rao giảng Lời Chúa cho dân Y-sơ-ra-ên là hai mươi ba năm (câu 3). Kể từ khi nhận được sứ điệp từ Đức Giê-hô-va, ông đã không chần chừ nhưng dậy sớm để truyền cho dân Chúa. Sứ điệp họ cần lắng nghe là “*hãy từ đường dữ mình trở lại*”; “*hãy bỏ điều ác của việc làm mình*”, “*ở trong đất mà Đức Giê-hô-va đã ban cho*”, “*Chớ theo các thần khác đặt hầu việc và thờ lạy*” (câu 4-5), nhưng họ chẳng khứng nghe!

Hai mươi ba năm là thời gian khá dài để trông chờ nhìn thấy dân Chúa đáp ứng sứ điệp mình kêu gọi, nhưng Tiên tri Giê-rê-mi vẫn không nản lòng. Lời mô tả ở đây cho thấy ông thức dậy sớm để truyền đạt sứ điệp đã nhận lãnh từ Đức Giê-hô-va, vẫn rao báo từ ngày này sang ngày khác, năm nọ đến năm kia, và phải đối diện với biết bao sự chống đối... Tất cả những điều đó không làm cho người đầy tớ trung kiên của Đức Chúa Trời nản lòng trong công tác, nhưng lòng trung tín, sốt sắng của Tiên tri Giê-rê-mi càng bày tỏ cách mạnh mẽ, kiên trì.

Chúng ta thường hiểu lầm chỉ có mục sư mới là đầy tớ Chúa, nhưng quên rằng từ khi chúng ta được Chúa chuộc bằng giá rất cao, tất cả chúng ta không còn nô lệ cho ma quỷ nhưng được làm đầy tớ của Đấng yêu thương, và được Chúa giao **những nhiệm vụ khác nhau**. Ngài kêu gọi một số người để làm mục sư, giáo sư, ... (Ê-phê-sô 4:11), và Ngài cũng kêu gọi chúng ta một cách phổ quát là trở nên chứng nhân cho Ngài. Dù là đầy tớ Chúa trong vai trò nào, dù thời gian thực hiện trọng trách dài hay ngắn, nhưng đại mạng lệnh Đức Chúa

Trời trao phó cho tất cả chúng ta là giống nhau: *“Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các người, thì các người sẽ nhận lấy quyền phép, và làm chứng về ta tại thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất”* (Công Vụ 1:8). Thế nhưng, nhiều lúc chúng ta vẫn chần chờ, do dự với những lý do *“coi dường như chính đáng”*: “Tôi không có ân tứ truyền giảng”, “Tôi không biết phải nói gì”. Hoặc khi thực hiện công tác mà gặp phải sự chống đối, gièm chê, cũng như chưa thấy được kết quả thì chúng ta dễ nản lòng, thoái thác trọng trách Chúa giao.

Guơng của Tiên tri Giê-rê-mi là sự khích lệ, thôi thúc chúng ta kiên trì phục vụ để tất cả chúng ta đều trở nên đầy tớ ngay lành, trung tín của Ngài.

Bạn có phải là một đầy tớ ngay lành, trung tín của Đức Chúa Trời không ?

(Lời Sống Hằng Ngày)

httlvn.org

Nhớ Trước

Quên Sau

Chúng ta đang bước vào Năm Mới, mừng Xuân Quý Mão 2023. Có thể nói năm 2022 là năm có nhiều biến động với đại dịch Covid-19, với những xáo trộn chính trị, với thiên tai và với khó khăn của nhiều cá nhân và gia đình. Có lẽ chúng ta không còn muốn nhớ lại những gì đã xảy ra trong năm để chuẩn bị bước vào năm 2023 với nhiều hy vọng. Hy vọng đại dịch sẽ không còn trở lại, đời sống sẽ trở lại bình thường.

Trong những ngày này, một vài điều chúng ta cần nghĩ đến để chuẩn bị cho mình bước vào Năm Mới, sau năm 2022 đầy thử thách. Lời của sứ đồ Phao-lô trong lá thư ông viết cho các tín hữu tại thành phố Phi-líp đang khi ông bị tù ở La-mã là những lời đáng cho chúng ta suy nghĩ và dựa vào để sống. Ông viết:

Tôi cứ làm một điều: quên đi những gì phía sau mà bước đến những gì trước mặt. Tôi nhắm mục đích mà chạy, để giết giải về tiếng gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu (Thư Phi-líp 3:14)

Năm 2022 và khó khăn không dễ cho chúng ta quên, nhưng điều chúng ta cần làm là “**quên đi những gì phía sau**” như điều Phao-lô đã làm. Quên là đừng tập trung, đừng suy nghĩ đến những điều đó nữa! Những gì đã qua, dù tốt hay xấu, đều đã qua, chúng không trở lại. Nhắc lại sẽ chỉ thêm ưu phiền và không ích lợi gì. Vấn đề của con người chúng ta là thường nhớ những điều đáng quên và quên những chuyện đáng nhớ. Những khó khăn, thử thách trong quá khứ đã qua, chúng ta không nên nhắc lại. Thay vào đó, những ơn phước, những điều vui là những điều ta cần nhớ lại để được an ủi. Có người đã nói, “*Hãy đếm hạnh phúc, đừng đếm tai họa. Hãy đếm những người bạn, đừng đếm kẻ thù!*” Quên

chuyện đằng sau là như vậy. Là bỏ qua những gì không đáng nhớ, không nên nhớ. Thay vào đó, sứ đồ Phao-lô nói:

Bươn đến những gì trước mặt... nhắm mục đích mà chạy!

“Bươn đến” chẳng những là hướng về nhưng cũng mang ý nghĩa cố gắng tối đa, vươn mình lên, cố đạt tới. “Những gì trước mặt” là nói đến mục đích của đời sống:

Tôi nhắm mục đích mà chạy!

Để có thể vươn mình về phía trước, chúng ta cần có **mục đích cho đời sống**. Không có mục đích, chúng ta sẽ không đi đến đâu cả. Quý vị có mục đích cho đời sống mình không? Mục đích sống của quý vị là gì? Chẳng lẽ chúng ta sinh ra đời, sống vài mươi năm với những khổ đau rồi thôi, không còn gì nữa? Nếu vậy thì cuộc đời này thật không đáng sống. Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta, đặt chúng ta trên trần gian này với một mục đích đó là làm rạng Danh Thiên Chúa, bày tỏ quyền năng và chương trình của Ngài. Lời Chúa dạy:

Ta đã dựng nên họ vì vinh quang Ta (Tiên tri Ê-sai 43:7)

Thiên Chúa tạo dựng chúng ta vì vinh quang của Ngài có nghĩa là đời sống của chúng ta phải đem lại vinh quang cho Thiên Chúa. Người khác phải thấy vinh quang của Thiên Chúa qua đời sống của chúng ta. Thiên Chúa đã tạo dựng chúng ta để chúng ta tôn thờ Ngài. Không tôn thờ Thiên Chúa là chúng ta đã không làm đúng bổn phận của tạo vật. Tạo vật phải tôn thờ Tạo Hóa. Tạo vật không tôn thờ Tạo Hóa thì không khác gì làm con mà khước từ cha mẹ, sống mà không kể gì đến bậc sinh thành của mình.

Lời dạy đầu tiên trong Sách Giáo Lý Vắn Đáp Westminster là câu hỏi sau:

Mục đích chính của đời sống con người là gì?

Và câu trả lời là:

Mục đích chính của đời người là làm rạng Danh Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi!

Thiên Chúa tạo dựng chúng ta để chúng ta có thể tận hưởng Ngài và để tận hưởng Ngài, chúng ta phải sống làm rạng Danh Ngài, sống theo chương trình và ý định của Thiên Chúa. Sứ đồ Phao-lô đã sống với mục đích đó vì ông gọi mục đích của đời sống ông là “tiếng gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu.” Thiên Chúa đã gọi ông làm con của Ngài và khi nghe được tiếng gọi, ông đã sống theo tiếng gọi đó.

Sứ đồ Phao-lô coi cuộc đời là một cuộc chạy đua, không phải đua tranh với đời hay với người khác nhưng là cuộc chạy với giải thưởng chờ đợi ở cuối đường. Giải thưởng đó là đời sống vĩnh hằng, không những là trong đời sau nhưng là một đời sống có ý nghĩa ở trần gian này. Phần thưởng ở cuối đường là điều chắc chắn vì Phao-lô cũng nói:

Chính tôi đã được Chúa Cứu Thế Giê-xu giât giải cho tôi rồi! (Thư Phi-líp 3:12b)

Chúa giât giải cho Phao-lô nghĩa là phần thưởng ở cuối đường là điều chắc chắn, chúng ta chỉ cần nhắm về mục đích đó để tham dự cuộc chạy trên đời.

Năm 2022 rồi sẽ qua đi với tất cả những đau thương, buồn khổ của năm cũ. Chúng ta cần quên đi những chuyện phía sau đó và bươn mình về phía trước, về mục đích ở cuối đường là giải thưởng Đức Chúa Trời đang chờ đợi ban cho chúng ta. Sứ đồ Phao-lô bắt đầu câu nói của ông với những chữ: “Tôi cứ làm một điều.” “Tôi cứ làm một điều” nói lên quyết tâm của Phao-lô, quyết tâm đó là quên đi chuyện cũ, nhắm mục tiêu phía trước để tiến bước. Đây cũng phải là quyết tâm của chúng ta trong Năm Mới này, quyết tâm quên đi chuyện cũ và nhắm vào mục đích của đời sống Thiên Chúa đã chuẩn bị cho chúng ta. Mục đích đó là sống làm rạng Danh Thiên Chúa và tận hưởng Ngài mãi mãi.

Hãy bắt chước sứ đồ Phao-lô và nói rằng:

Tôi cứ làm một điều: quên đi những gì phía sau mà bươn đến những gì trước mặt. Tôi nhắm mục đích mà chạy, để giât giải về tiếng gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu (Thư Phi-líp 3:14)

Ms Nguyễn Thi

Người Đầy Tớ Thật

Hành Động Như Thế Nào ?

“Hễ ai muốn làm lớn trong các người, thì sẽ làm đầy tớ.”

(Mác 10:43b)

“Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được.”

(Ma-thi-ơ 7:16)

Chúng ta phục vụ Chúa bằng cách phục vụ những người khác.

Thế gian định nghĩa sự cao quý bằng các khái niệm quyền lực, của cải, uy tín và địa vị. Nếu bạn có thể bắt người ta phục vụ mình, thì bạn đã thành công. Trong nền văn hóa tự phục vụ của chúng ta cùng với trạng thái tâm lý *tôi trước*, hành động như một người đầy tớ là chuyện không bình thường.

Tuy nhiên, Chúa Giê-su đo lường sự cao quý bằng khái niệm phục vụ chứ không phải địa vị. Đức Chúa Trời quyết định sự cao quý của bạn bằng *số người bạn phục vụ*, chứ không phải bao nhiêu người phục vụ bạn. Điều này trái với suy nghĩ của thế gian về sự cao trọng mà chính chúng ta cũng phải mất nhiều thời gian mới hiểu được, còn đem ra thực hành thì lại là chuyện hiếm hoi hơn nữa. Các môn đồ tranh luận về việc ai xứng đáng với địa vị cao trọng nhất, và 2,000 năm sau, những nhà lãnh đạo Cơ-đốc vẫn còn dùng mảnh khố để chiếm lấy địa vị trong nhiều Hội Thánh, hệ phái cũng như các chức vụ siêu Hội Thánh. Hàng ngàn cuốn sách đã viết về lãnh đạo, nhưng có rất ít viết về phục vụ. Mọi người đều muốn lãnh đạo; không ai muốn làm đầy tớ cả. Chúng ta thà làm tướng chứ không chịu làm binh nhì. Ngay cả các Cơ-đốc nhân cũng muốn làm *“những người lãnh đạo các đầy tớ”* chứ không chỉ là các đầy tớ suông. Nhưng giống Chúa Giê-su thì phải làm một đầy tớ. Đó là tên mà Ngài gọi chính mình.

Biết rõ định dạng của bạn là điều quan trọng để phục vụ Đức Chúa Trời, mà có tấm lòng đầy tớ lại còn quan trọng hơn nữa. Hãy nhớ rằng Đức Chúa Trời định hình bạn cho sự *phục vụ* chứ không phải để hưởng ngã. Không có một tấm lòng tôi tớ, bạn sẽ bị cám dỗ để lạm dụng định dạng của bạn vì lợi ích cá nhân. Bạn cũng sẽ bị cám dỗ để dùng nó như một lời bào chữa hòng khỏi phải đáp ứng một số nhu cầu nào đó.

Đức Chúa Trời thường thử thách tấm lòng của chúng ta bằng cách bảo chúng ta phục vụ theo những cách *không* hợp với định dạng mình. Nếu bạn thấy một người té xuống mương, thì Chúa muốn bạn giúp kéo người đó lên chứ chẳng phải nói rằng, “Tôi không có ơn thương xót hay phục vụ.” Có thể bạn không được ơn để làm một công việc nào đó, nhưng bạn vẫn được kêu gọi để làm nếu không ai có ơn phù hợp cho công việc này. Chức vụ *chính* của bạn phải phù hợp với định dạng bạn có, nhưng sự phục vụ *cấp theo* là điều bạn phải làm bất cứ nơi nào có cần.

Định dạng cho biết chức vụ, nhưng tấm lòng tôi tớ sẽ bày tỏ sự trưởng thành của bạn. Không cần phải có một tài năng hoặc ân tứ đặc biệt nào để ở lại nhặt rác hoặc chõng ghế lại sau buổi nhóm. Bất cứ ai cũng có thể làm một tôi tớ. Điều cần chính là tính cách.

Có thể phục vụ cả đời trong một Hội Thánh mà không làm *tôi tớ*. Bạn phải có tấm lòng tôi tớ. Làm sao bạn biết được là mình có tấm lòng này hay không? Chúa Giê-su phán, “*Các người có thể nói họ là người như thế nào khi nhìn xem công việc họ làm*” (Ma-thi-ơ 7:16 bản CEV-ND).

Những người đầy tớ thật luôn sẵn sàng phục vụ.

Các đầy tớ không để cho họ bận rộn với những việc khác và mất đi *tinh thần sẵn sàng* của mình. Họ sẵn sàng phục vụ ngay khi được gọi. Giống như một người lính, đầy tớ phải luôn đứng chờ nhiệm vụ: “*Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn láy việc đời lụy mình, làm vậy dặng đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình*” (II Ti-mô-thê 2:4). Nếu bạn chỉ phục vụ khi nào thuận tiện cho bạn, thì bạn không phải là một đầy tớ thực sự. Những người đầy tớ thực sự luôn làm điều có cần ngay cả khi không mấy thuận tiện cho họ.

Bạn có sẵn sàng để Chúa dùng bất cứ lúc nào không? Khi Ngài làm đảo lộn những kế hoạch của bạn, bạn có bực bội không? Là một người đầy tớ, bạn

không được quyết định phục vụ ở đâu hay khi nào. Làm một đầy tớ có nghĩa là nhường quyền quyết định thì giờ của bạn và để Chúa ngắt ngang bất cứ lúc nào Ngài muốn.

Nếu bạn tự nhủ với mình mỗi ngày rằng bạn là đầy tớ của Đức Chúa Trời, thì những gián đoạn sẽ không làm bạn thất vọng lắm, vì lịch làm việc của bạn sẽ là bất cứ điều gì Đức Chúa Trời muốn đem vào cuộc đời bạn. Những người đầy tớ xem sự ngắt ngang như là những cuộc hẹn thiêng liêng cho chức vụ và vui vẻ vì có cơ hội phục vụ.

Những đầy tớ thật chú ý tới các nhu cầu.

Những người đầy tớ luôn kiếm cách để giúp người khác. Khi họ thấy một nhu cầu, họ nắm bắt cơ hội để đáp ứng ngay, giống như điều Kinh Thánh bảo chúng ta: *“Vậy, đang lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em chúng ta trong đức tin”* (Ga-la-ti 6:10). Khi Chúa đặt một người có cần ngay trước bạn, Ngài đang ban cho bạn cơ hội để lớn lên trong tinh thần tôi tớ. Hãy lưu ý Chúa phán rằng chúng ta phải ưu tiên cho những nhu cầu của Hội Thánh, chứ không được đặt nó xuống cuối danh sách *“những thứ cần làm.”*

Chúng ta bỏ lỡ những dịp tiện để phục vụ vì chúng ta thiếu sự nhạy cảm và chủ động. Những cơ hội lớn để phục vụ không có thường, chúng qua đi rất nhanh, đôi khi không bao giờ quay lại nữa. Có thể bạn chỉ có một cơ hội để phục vụ người đó, cho nên hãy tận dụng nó ngay. *“Chớ từ chối làm lành cho kẻ nào xứng đáng, miễn là tay con có quyền làm điều ấy. Nhược bằng con có tại nơi con vật kẻ lân cận cầu xin, thì chớ nói với người rằng: ‘Hãy đi và trở lại, ngày mai ta sẽ cho người!’”* (Châm Ngôn 3:27-28).

John Wesley là một tôi tớ đầy ích lợi cho Đức Chúa Trời. Khẩu hiệu của ông là, *“Hãy làm mọi việc tốt mà anh có thể làm, bằng mọi phương tiện khả dĩ, theo mọi cách, ở mọi nơi, mọi lúc, cho mọi người chừng nào anh còn có thể làm.”* Đó chính là sự cao quý. Bạn có thể bắt đầu bằng việc tìm kiếm những công việc nhỏ mà chưa ai muốn làm. Hãy làm những việc nhỏ đó trước như thể đó là việc lớn, vì Đức Chúa Trời đang nhìn xem.

Những đầy tớ thật làm hết sức mình với những gì họ có.

Đầy tớ không hề bào chữa, trì hoãn, hay chờ đợi những hoàn cảnh tốt hơn. Đầy tớ không hề nói, “Một ngày nào đó” hoặc “Khi nào đúng lúc.” Họ làm ngay những gì cần làm. Kinh Thánh chép, “*Nếu con chờ đợi những điều kiện hoàn hảo, con sẽ chẳng làm được chuyện gì*” (Truyện Đạo 11:4 bản NLT-ND). Đức Chúa Trời muốn bạn làm bất cứ điều gì bạn có thể, với những gì bạn có, dù bạn đang ở đâu. Sự phục vụ dù không hoàn hảo vẫn luôn tốt hơn là ý định suôn.

Một lý do khiến nhiều người không chịu phục vụ đó là họ sợ rằng họ *không đủ giỏi* để phục vụ. Họ tin nơi lời dối trá rằng sự phục vụ Đức Chúa Trời chỉ dành cho những siêu sao. Một số Hội Thánh đã áp ủ chuyện hoang đường này bằng cách tạo nên một ý tưởng “tuyệt vời,” khiến những người có tài năng trung bình không dám dấn thân vào.

Có thể bạn đã nghe người ta nói, “Nếu không thể làm cho thật là tốt, thì đừng làm.” Chúa Giê-su không bao giờ nói như vậy! Sự thật là hầu như trong mọi việc chúng ta làm lần đầu tiên, thì đại đa số đều rất dở-và đó là cách chúng ta học hỏi. Tại Hội Thánh Saddleback, chúng tôi thực hành nguyên tắc “*đủ giỏi*”: Không cần phải hoàn hảo thì Đức Chúa Trời mới sử dụng và ban ơn. Chúng tôi thà có hàng ngàn tín hữu bình thường dự phần hầu việc Chúa hơn là có một Hội Thánh hoàn hảo với một số ít người xuất sắc lãnh đạo.

Những đầy tớ thật làm mọi việc với trọn tâm lòng.

Bất cứ việc gì họ làm, họ đều “*hết lòng mà làm*” (Cô-lô-se 3:23). Công việc lớn nhỏ thế nào không quan trọng. Vấn đề duy nhất ở đây là nó có cần được thực hiện hay không?

Bạn sẽ không bao giờ đạt được một địa vị trong cuộc sống mà nơi đó bạn quá quan trọng để làm những công việc như đầy tớ. Đức Chúa Trời sẽ không miễn trừ bạn khỏi những chuyện đó đâu. Nó là điều hết sức quan trọng trong quá trình hình thành tính cách của bạn. Kinh Thánh chép, “*Vì, nếu có ai, dầu mình không ra chi hết, mà cũng tưởng mình ra chi ấy là mình dối lấy mình*” (Ga-la-ti 6:3). Chính trong sự phục vụ hèn mọn này mà chúng ta mới lớn lên giống Đấng Christ.

Chúa Giê-su chuyên làm những việc nhỏ nhất mà mọi người khác cố tránh né: rửa chân, giúp các em bé, chuẩn bị bữa ăn và lo cho những người phung. Không có gì ở dưới Ngài, vì Ngài đến để phục vụ. Ngài đã làm gương để cho mỗi chúng ta noi theo.

Những công việc nhỏ thường bày tỏ tấm lòng lớn. Tấm lòng tôi tớ của bạn được bày tỏ trong những việc nhỏ nhất mà người khác không nghĩ đến, cũng như khi Phao-lô nhặt củi đốt lửa sưởi ấm cho mọi người sau khi tàu chìm. Ông cũng kiệt sức như mọi người khác, nhưng ông đã làm điều mà ai cũng cần. Không có một công việc nào thấp kém hơn bạn khi bạn có tấm lòng tôi tớ.

Những cơ hội lớn thường ngụy trang trong những việc nhỏ nhất. Những việc nhỏ trong cuộc đời lại quyết định những việc lớn. Đừng tìm kiếm những việc lớn để làm cho Đức Chúa Trời. Hãy làm những việc nhỏ nhất đó trước, và Chúa sẽ chỉ định bạn làm những gì Ngài muốn bạn làm. Nhưng trước khi thử làm điều phi thường, hãy *phục vụ theo cách bình thường*.

Luôn có nhiều người sẵn sàng làm những việc “lớn” cho Chúa hơn là những người sẵn sàng làm việc nhỏ. Cuộc chạy đua để làm lãnh đạo luôn có đông người thi, nhưng cánh đồng thì rộng mở cho những ai sẵn sàng làm đầy tớ. Đôi lúc bạn phục vụ *hướng lên* những người có thẩm quyền, và đôi lúc bạn phục vụ *hướng xuống* những người có cần. Dù như thế nào, bạn cũng phát triển tấm lòng tôi tớ khi sẵn sàng làm bất cứ điều gì có cần.

Những đầy tớ thật luôn trung tín trong công việc.

Người đầy tớ luôn làm trọn công việc, trách nhiệm của họ, giữ lời hứa và làm trọn các cam kết. Họ không bỏ dở công việc nửa chừng, và cũng không rút lui khi gặp chán nản. Họ rất đáng tin cậy.

Sự trung tín luôn là một phẩm chất hiếm hoi. Hầu hết mọi người không biết ý nghĩa của sự cam kết. Họ đưa ra những cam kết thất thường, và vi phạm chúng chỉ vì một lý do nhỏ nhất nào đó mà không hề do dự, ân hận hay nuối tiếc. Hằng tuần, nhiều Hội Thánh và các tổ chức khác phải ứng biến vì những

người tình nguyện không có sự chuẩn bị, không có mặt, hay thậm chí không gọi điện đến báo là họ chẳng tới được.

Những người khác có thể tin cậy bạn không? Có những lời hứa nào bạn phải giữ, những tuyên thệ mà bạn phải làm trọn hoặc những cam kết mà bạn phải tôn trọng không? Đây là một thử thách. Đức Chúa Trời đang thử thách sự trung tín của bạn. Nếu bạn vượt qua được thử thách này, bạn ở trong nhóm những người đáng tin cậy: Áp-ra-ham, Môi-se, Sa-mu-ên, Đa-vít, Đa-ni-ên, Ti-mô-thê và Phao-lô, tất cả được gọi là những đầy tớ *trung tín* của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã hứa sẽ ban thưởng cho sự trung tín của bạn trong cõi đời đời. Hãy hình dung cảm nhận vào một ngày nào đó Chúa nói với bạn, *“Hỡi đầy tớ ngay lành trung tín kia, được lắm; người đã trung tín trong việc nhỏ, ta sẽ lập người coi sóc nhiều; hãy đến hưởng sự vui mừng của chúa người”* (Ma-thi-ơ 25:23).

Tôi cũng muốn nói thêm, những đầy tớ trung tín không bao giờ về hưu. Họ trung tín phục vụ chừng nào họ còn sống. Bạn có thể nghỉ hưu trong công việc, nhưng sẽ không bao giờ nghỉ hưu trong sự phục vụ Đức Chúa Trời.

Những đầy tớ thật thì khiêm tốn.

Người đầy tớ không đề cao hay chú ý đến bản thân họ. Thay vì hành động để gây ấn tượng và nhắm đến thành công, họ *“trang sức bằng khiêm nhường”* (I Phi-e-rơ 5:5). Nếu người khác đề cao sự phục vụ của họ, họ khiêm nhường chấp nhận nhưng không để cho sự nổi tiếng làm xao lãng công việc mình.

Phao-lô nói rõ về loại phục vụ *có vẻ như* thuộc linh nhưng thực ra chỉ là bề ngoài, lên mình, một hành động để thu hút sự chú ý. Ông gọi đó là *“vâng phục trước mặt người”* (Ê-phê-sô 6:6; Cô-lô-se 3:23) phục vụ để gây ấn tượng cho người khác rằng chúng ta rất thiêng liêng. Đây là tội của những người Pha-ri-si. Họ biến việc giúp đỡ những người khác, sự ban cho và thậm chí cầu nguyện thành màn trình diễn để những người khác xem. Chúa Giê-su ghét thái độ này và Ngài cảnh báo, *“Hãy giữ, đừng làm sự công bình mình trước mặt người ta, cho họ đều thấy. Bằng không, thì các người chẳng được phần thưởng gì của Cha các người ở trên trời”* (Ma-thi-ơ 6:1).

Sự tự đề cao và tinh thần tôi tớ không trộn lẫn với nhau. Những đầy tớ thật không phục vụ để người ta tán thưởng. Họ sống chỉ cho một Đấng. Phao-lô nói, *“Còn bây giờ, có phải tôi mong người ta ưng chịu tôi hay là Đức Chúa Trời? Hay là tôi muốn đẹp lòng loài người chăng? Ví bằng tôi còn làm cho đẹp lòng người, thì tôi chẳng phải là tôi tớ của Đấng Christ”* (Ga-la-ti 1:10).

Bạn không tìm được nhiều người đầy tớ thực sự dưới ánh đèn sân khấu đâu; thật ra họ tránh né nó khi nào có thể. Họ thỏa lòng với việc yên lặng phục vụ trong bóng tối. Giô-sép là một tấm gương lớn. Ông không lôi kéo sự chú ý về mình, nhưng cứ yên lặng hầu việc Phô-ti-pha, sau đó là người cai tù, rồi quan thượng thiện và quan tể tướng của Pha-ra-ôn, và Đức Chúa Trời ban phước cho thái độ đó. Khi Phara-ôn đề cao ông, Giô-sép vẫn giữ tấm lòng tôi tớ, ngay cả với những anh trai là những người đã phản bội mình.

Thật không may một điều: nhiều người lãnh đạo ngày nay khởi sự là những tôi tớ nhưng kết thúc là những người nổi tiếng. Họ trở nên mê đắm sự chú ý, không biết rằng ở trong ánh đèn chiếu sáng chói thì mắt họ không thấy đường.

Có thể bạn đang phục vụ trong một nơi nhỏ bé, tăm tối, thấy không ai biết đến mình, và không được khen tặng. Hãy nghe đây: Đức Chúa Trời đặt để bạn ở đó với một mục đích! Ngài đã đếm từng sợi tóc trên đầu bạn, và Ngài biết địa chỉ của bạn. Bạn nên ở yên đó chừng nào Ngài quyết định dời bạn đi chỗ khác. Ngài sẽ cho bạn biết nếu Ngài muốn bạn đi một nơi nào khác. Chức vụ của bạn quan trọng đối với vương quốc của Đức Chúa Trời. *“Khi nào Đấng Christ, là sự sống của anh em, sẽ hiện ra, bấy giờ anh em cũng sẽ hiện ra với Ngài trong sự vinh hiển”* (Cô-lô-se 3:4).

Có hơn 750 người được liệt kê trong “Bảng Vàng Danh Dự” ở Mỹ và hơn 450 người khác được nói đến trong ấn phẩm “Họ Là Ai,” nhưng bạn sẽ không tìm thấy tên của bất cứ người đầy tớ thực thụ nào trong đó. Danh tiếng chẳng có ý nghĩa gì đối với những người đầy tớ thật vì họ biết sự khác biệt giữa danh tiếng và ý nghĩa. Có nhiều đặc điểm nổi bật trên thân thể bạn mà nếu không có chúng thì bạn cũng sống được. Chính những bộ phận ẩn kín bên trong thân thể mới là không thể thiếu được. Đối với Thân Thể Đấng Christ cũng vậy. Sự phục vụ có ý nghĩa nhất thường là sự phục vụ thầm lặng.

Trên thiên đàng, Đức Chúa Trời sẽ công khai ban thưởng cho một số tôi tớ vô danh và ít người biết đến nhất-những người chưa bao giờ được nhắc đến trên trần gian, những người đã dạy cho trẻ khuyết tật, chăm lo cho người già đau yếu, chăm sóc những bệnh nhân bị AIDS, và phục vụ qua hàng ngàn phương cách thầm lặng khác.

Khi biết rõ điều này, đừng chán nản khi bạn phục vụ mà không ai lưu ý tới hoặc bị xem thường. Hãy tiếp tục phục vụ Đức Chúa Trời! *“Vây, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vững vàng chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa cách dư dật luôn, vì biết rằng công khó của anh em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu”* (I Cô-rinh-tô 15:58). Thậm chí một sự phục vụ nhỏ nhất Đức Chúa Trời cũng chú ý và Ngài sẽ ban thưởng. Hãy nhớ lời Chúa Giê-su phán, *“Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ ta, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu”* (Ma-thi-ơ 10:42).

SUY NGHĨ VỀ MỤC ĐÍCH CỦA TÔI

Vấn Đề Suy Nghĩ: Tôi phục vụ Chúa khi phục vụ những người khác.

Câu Gốc: “Ai sẽ cho một người trong bọn nhỏ này chỉ uống một chén nước lạnh, vì người nhỏ đó là môn đồ ta, quả thật, ta nói cùng các ngươi, kẻ ấy sẽ chẳng mất phần thưởng của mình đâu.” Ma-thi-ơ 10:42

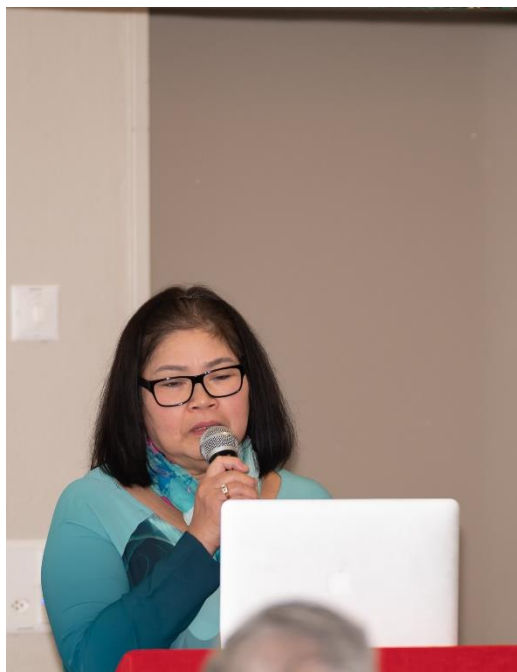
Câu Hỏi Suy Gẫm: Đặc tính nào trong số năm đặc tính của những đầy tớ thật là điều thách thức tôi nhất?

Rick Warren (Sống Theo Đúng Mục Đích)

LỄ GIÁNG SINH 2022

Hình ảnh : Minh Trung và Minh Hải

Hầu Việc Chúa

Qua Sự Phục Vụ Người Khác

Trong dụ ngôn về chiên và dê, Chúa Jêsus nói : *“Thật, Ta bảo các con, khi các con làm điều ấy cho một người thấp kém nhất trong những anh em này của Ta, tức là đã làm cho Ta”* (Ma-thi-ơ 25:40).

Khi bạn giúp cuộc sống của người khác tốt lên, nghĩa là bạn đang phục vụ Chúa.

Một số người phục vụ vì cảm thấy áy náy, áp lực, hoặc vì nghĩa vụ. Nhưng Chúa muốn bạn phục vụ vì biết ơn vì những gì Ngài đã làm cho bạn. Ngài đã dựng nên bạn, cứu bạn và ban cho bạn nước thiên đàng. Lòng biết ơn là động lực tốt nhất để phục vụ Ngài.

Dưới đây là 5 điều Kinh Thánh nói về việc phục vụ Chúa:

1. Phục vụ là một trong những mục đích sống của bạn

Mác 8 : 35 chép : *“Vì ai muốn cứu mạng sống mình thì sẽ mất, còn ai vì Ta và Tin Lành mà mất mạng sống, thì sẽ cứu được mạng sống mình”*.

Nếu bạn chưa học được cách phục vụ, bạn vẫn chưa thực sự sống – mà chỉ đang tồn tại. Bạn tồn tại nhờ những thứ bạn nhận được, nhưng bạn sống nhờ những thứ bạn cho đi.

2. Phục vụ khiến bạn trở nên giống Chúa Jêsus hơn

Ma-thi-ơ 20:28 chép: *“Vì Con Người đã đến, không phải để được người ta phục vụ mình, nhưng để phục vụ người ta và phó mạng sống mình làm giá chuộc cho nhiều người”*. Nếu không học cách phục vụ người khác, bạn sẽ không bao giờ trưởng thành tâm linh. Rốt cuộc, bạn mãi là ‘con đồ thuộc linh’ trong suốt cuộc đời mình.

3. Phục vụ là cách sử dụng thời gian hiệu quả nhất

1 Cô-rinh-tô 15:58 chép : “Hãy làm công việc Chúa cách dư dật luôn”.

Nếu bạn muốn tạo ra tầm ảnh hưởng và để lại di sản tốt đẹp, thì cách sử dụng thời gian hiệu quả nhất là phục vụ Chúa bằng cách phục vụ người khác. Công khó của bạn trong Chúa không bao giờ là vô ích.

4. Phục vụ là bí quyết để trở nên vĩ đại

Ma-thi-ơ 20:26 chép: “Nhưng giữa các con thì không phải vậy; trái lại, ai muốn làm lớn trong các con, thì phải làm đầy tớ”.

Sự vĩ đại đích thực đến từ thân phận tôi tớ, chứ không phải từ việc sống cho bản thân. Các nhà lãnh đạo vĩ đại nhất chính là những người phục vụ nhiều nhất.

5. Phục vụ mang đến phần thưởng trên trời

Chúa Jêsus nói trong Mác 10 : 29-30: “Thật, Ta bảo các con, không một ai vì Ta và Tin Lành từ bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, mà bây giờ, ngay trong đời này, lại không nhận gấp trăm lần hơn về nhà cửa, anh em, chị em, mẹ, con cái, đất ruộng, cùng với sự bất bớ, và sự sống đời đời trong đời sau”.

Cuối cùng, Chủ thực sự của bạn chính là Chúa Jêsus. Và một ngày nào đó Ngài sẽ thưởng cho bạn vì tất cả những gì bạn đã làm cho Ngài. Chúa đảm bảo với bạn điều đó!

Bạn say mê phục vụ Chúa đến mức nào ? Tấm lòng hăng say phục vụ có đang thúc giục bạn hành động không? Chúa muốn bạn suy nghĩ khác đi về việc phục vụ và “Hãy nhiệt thành, chớ lười biếng; phải có tinh thần sốt sắng; phải phục vụ Chúa” (Rô-ma 12:11).

Bài : Rick Warren ; dịch : Nhạn Võ/(Nguồn: pastorrick.com)

Cách đây mấy năm, chúng tôi được đọc một câu chuyện rất hay, không rõ tác giả là ai nhưng câu chuyện có nhiều ý nghĩa, đặc biệt là cho những ngày cuối năm như hôm nay, nên chúng tôi xin chia sẻ với quý vị. Tác giả viết:

Hai mươi năm trước đây, tôi sống về nghề lái tắc xi. Một đêm nọ, khoảng 2 giờ khuya, có người gọi điện thoại, xin tôi đem xe đến một khu chung cư trong thành phố. Đến nơi, tôi thấy các dãy nhà nằm im trong bóng đêm, ngoại trừ ánh sáng mờ mờ từ một khung cửa sổ kéo kín màn. Trong những trường hợp như vậy, tài xế tắc-xi thường ngồi trong xe, nhấn còi hai ba lần và chờ vài ba phút, nếu không thấy ai ra là lái xe đi ngay. Riêng tôi, tôi biết có rất nhiều người nghèo không có xe riêng nên tắc-xi là phương tiện di chuyển duy nhất mà họ trông cậy, nhất là trong hoàn cảnh đặc biệt hay vào giờ giấc bất thường như vậy. Trừ những khi linh cảm có gì nguy hiểm, còn không thì tôi thường ra khỏi xe, đến tận cửa nhà, vì tự nhủ : Biết đâu có người đang cần mình giúp.

Nghĩ như thế nên tôi bước tới gõ cửa. Trong nhà có người trả lời: “Xin chờ một chút.” Giọng nói của một phụ nữ cao tuổi nhưng vẫn còn trong trẻo. Tôi cũng nghe tiếng kéo va-li trên sàn nhà. Vài phút sau cửa mở, một bà cụ khoảng tám mươi đứng trước mặt tôi: Bà cụ mặc chiếc áo đầm dài nhiều màu, đầu đội chiếc mũ trắng xinh xắn, kèm theo chiếc khăn quàng cổ, với cái va-li ở bên cạnh. Sau lưng bà cụ, căn phòng chung cư trống trải hình như không có ai ở, tất cả bàn ghế đều có vải phủ kín. Bà cụ nói: Phiên chú mang giúp tôi cái va-li này ra xe. Tôi đem chiếc va-li bỏ vào thùng xe rồi quay lại giúp bà cụ. Bà cụ nắm tay tôi và từng bước một, tôi dìu bà bước xuống đường, đi về hướng chiếc xe. Bà cụ luôn miệng nói “cám ơn.” Tôi đáp: “Dạ không có chi, thưa cụ, cháu xem những bà cụ lớn tuổi như mẹ cháu vậy.” Bà trả lời: “Chú tử tế quá.”

Sau khi giúp bà cụ ngồi vào băng ghế sau, tôi vào chỗ tay lái mở máy. Bà cụ đưa cho tôi mảnh giấy ghi địa chỉ nơi cụ muốn đi đến, rồi hỏi tôi, với giọng nhỏ nhẹ: “*Chú có thể chạy ngang qua phố cho tôi nhìn một chút không?*” Liếc mắt nhìn địa chỉ bà cụ mới đưa, tôi nói: “*Dạ, nếu đi qua phố thì đường xa hơn và đi lâu hơn nhiều.*” Bà cụ nói: “*Chú cứ thông thả, tôi không có gì vội cả. Hôm nay tôi phải đi tới hospice, nơi ở cuối cùng, dành cho những người sắp từ giã cuộc đời.*” Tôi nhìn bà cụ qua kính chiếu hậu, thấy đôi mắt cụ tràn đầy nước mắt. Bà cụ nói tiếp: “*Tôi không còn ai là bà con thân thích trên đời này, bác sĩ cũng nói tôi chẳng còn sống bao lâu nữa, chỉ vài ba tháng là nhiều.*”

Tôi liền với tay tắt cái máy ghi quãng đường đi và số tiền hành khách phải trả, rồi tôi nhẹ nhàng hỏi bà cụ: “*Thưa, cụ muốn đi qua đường nào trước?*” Và sau đó, trong suốt hai tiếng đồng hồ, chúng tôi đi loanh quanh qua từng con đường trong các khu phố. Bà cụ chỉ cho tôi một tòa nhà cao tầng và cho biết, bà từng là người điều khiển thang máy trong tòa nhà đó. Tôi lái xe qua một khu phố có những căn nhà nhỏ, cũ nhưng xinh xắn; bà cụ nói ngày trước, khi mới lập gia đình bà sống trong khu này, rồi chỉ cho tôi một căn nhà nhỏ loang loáng dưới ánh đèn đêm. Nhìn đôi mắt lưu luyến của cụ tôi như thấy được một thời quá khứ đầy thương yêu của đôi vợ chồng trẻ sống trong căn nhà đó. Sau đó chúng tôi đi tiếp, bà cụ ra hiệu cho tôi ngừng xe trước một cửa hàng bán giường tủ, bàn ghế và nói: “*Chỗ này trước kia là một vũ trường sang trọng, nổi tiếng, cụ hãnh diện đến đây dự tiệc lần đầu tiên khi vừa được mười sáu tuổi. Trong giọng nói của bà cụ, tôi hình dung hình ảnh một thiếu nữ trẻ trong bộ dạ phục xinh đẹp, nụ cười tươi, hân hoan đi với bạn.*”

Sau đó bà cụ xin tôi đậu xe trước một căn nhà trong một góc phố khuất nẻo không tên, rồi cụ ngồi im lặng trong bóng tối, như để tâm hồn chìm đắm vào một dĩ vãng xa xưa, bao la và sâu thẳm. Khi trời bắt đầu sáng, bà cụ nói với tôi giọng nhẹ như hơi thở: “*Thôi mình đi nhen cháu.*” Tôi im lặng lái xe đi tiếp, đưa bà cụ đến khu hospice, nơi ở cuối cùng của những người cao tuổi. Đây là một dãy nhà thấp, yên tĩnh, ngăn nắp và sạch sẽ. Tôi vừa ngừng xe lại thì có hai người đàn ông xuất hiện với chiếc xe lăn tay, như đã chờ đợi chúng tôi từ lâu. Tôi bước xuống xe, kéo chiếc va-li nhỏ của bà cụ đặt trước cửa nhà, khi quay lại, tôi thấy bà cụ đã ngồi trên xe lăn tay. “*Bao nhiêu tiền vậy cháu?*” Bà cụ vừa hỏi vừa mở cái bóp nhỏ trên tay. Tôi đáp: “*Cháu không lấy tiền bà cụ*

đâu?” Bà cụ nói: “Nhưng cháu cũng phải kiếm sống chứ?” “Dạ, không sao, cháu còn có những người khách khác.” Nói xong, tôi cúi xuống ôm vai bà, bà cũng ôm tôi thật chặt và nói: “Cảm ơn cháu đã cho bà cụ này những giây phút thật quý giá và đầy ý nghĩa. Tôi xiết chặt tay cụ một lần nữa và quay bước đi trong ánh sáng mờ nhạt của một ngày mới. Sau lưng tôi có tiếng cửa đóng lại, tôi cảm thấy như một cuộc đời vừa được khép lại mãi mãi.

Vì không có thêm người khách nào nữa sáng hôm đó nên tôi chạy xe loanh quanh, không mục đích và dường như tôi cũng chẳng biết mình đi đâu nữa. Suốt ngày hôm đó tôi không nói với ai một lời nào. Tôi suy nghĩ: Chuyện gì sẽ xảy ra nếu tôi không nhận đưa bà cụ đi, hoặc tôi chỉ nhún còi xe một vài lần trước cửa rồi lái xe đi mất chứ không bước vào nhà? Tự dưng tôi cảm thấy trong quãng đời trẻ trung của mình, hình như tôi chưa làm được việc gì có ý nghĩa như việc tôi đưa đón bà cụ đến hospice hôm nay. Đời người ngắn ngủi và đầy lao khổ. Nhiều người nghĩ rằng cuộc đời mình sẽ có những khúc quanh quan trọng, đánh dấu bằng những việc to lớn, dễ ghi nhớ, nhưng thật ra đẹp nhất là những giây phút nhỏ bé bất ngờ, cho ta cảm xúc sâu đậm khiến ta phải bàng hoàng.

Thưa quý vị, một năm nữa lại chấm dứt, chúng ta sẽ được thêm một tuổi nhưng cuộc đời chúng ta cũng thu ngắn lại một chút. Không ai biết mình sống được bao nhiêu năm tháng trên đời, cũng không biết ngày nào mình sẽ vĩnh viễn ra đi. Kinh Thánh ghi lời lãnh tụ Mô-i-se nói: “Tuổi tác chúng tôi đến được bảy mươi, còn nếu mạnh khỏe thì đến tám mươi, nhưng sự kiêu căng của nó chỉ rước lấy lao khổ và buồn thảm” (Thi Thiên 90:10).

Đời sống con người quá ngắn ngủi và đầy thương đau, xin Chúa giúp chúng ta nắm lấy cơ hội quan tâm đến những người cô đơn, sống trong đau khổ, để rồi làm một điều gì có ý nghĩa, với tình yêu thương, để đem lại an ủi cho những người bị xã hội loại bỏ, bị người chung quanh quên lãng. Sứ đồ Phao-lô dạy: “Chớ mệt mỏi khi làm việc thiện ... Vậy, đang lúc có cơ hội, chúng ta hãy làm điều thiện cho mọi người, nhất là cho anh em trong gia đình đức tin” (Thư Ga-la-ti 6:9-10). Thực hành lời dạy này, chúng ta hãy quan tâm đến những người kém may mắn chung quanh mình và vì thương yêu, làm một điều gì thực tế, cụ thể, để xoa dịu nỗi khổ, nỗi cô đơn của những người bất hạnh đó. Nếu chỉ quan tâm đến nhu cầu và phúc lợi của riêng mình, chúng ta sẽ không nhìn thấy nhu cầu hay nỗi khổ của người khác để tìm cách chia sẻ, giúp đỡ. Vì vậy, cầu xin

Chúa ban cho chúng ta có tấm lòng của Chúa để nhìn thấy nhu cầu của người khác và cũng có lòng yêu thương quảng đại như Chúa để làm một điều gì thiết thực hầu xoa dịu nỗi đau đó.

Tuy nhiên, quan trọng hơn hết, chúng ta cần tiếp nhận Tin Mừng Cứu Rỗi của Chúa Giê-xu. Chúa đã từ bỏ thiên đàng, sinh ra làm người trên trần gian, sống một đời bần hàn, khiêm nhường. Ngài đi khắp các làng mạc, giảng dạy, chữa bệnh, chúc phước cho mọi người và cuối cùng Chúa đã nhận chịu bản án tử hình, chấp nhận cái chết đau đớn hổ nhục trên thập giá, chỉ với một mục đích là để ban ơn cứu rỗi và sự sống đời đời cho những ai tiếp nhận Ngài.

Chúng tôi ước mong bước vào Năm Mới này quý vị sẽ suy nghĩ về cái ngắn ngủi mong manh của đời mình và rồi dâng đời sống cho Chúa Cứu Thế làm Chủ, Ngài sẽ nhận chúng ta làm con của Ngài và khi chúng ta lìa cõi đời tạm này, Chúa sẽ đón chúng ta về sống với Ngài trong phước hạnh đời đời, vĩnh cửu.

Minh Nguyên
Phát Thanh Tin Lành

Áo mới của Mẹ

Con bé ngồi thẩn thờ dưới hàng hiên rợp bóng dừa, mặt nó ỉu xiu nhìn dòng người tấp bập, vội vã di chuyển với linh kính đồ đạc mới được mua trong phiên chợ cuối năm. Nó loáng thoáng nghe được vài câu chuyện của khách qua đường:

– Tết nay thất thu quá, mua sắm phải thắt chặt hầu bao, chỉ mua được cho lũ nhỏ mỗi đứa một bộ quần áo mới.

– Nhà em năm nay cũng vậy, chỉ tiêu mỗi đứa một bộ đồ mới là đã cân nhắc lắm rồi đó chị ạ!

Nó càng nghe lại càng buồn so, mặt gằm xuống như sợ ai đó phát hiện nỗi niềm giấu kín của con bé.

Liếc mắt ra sau vườn, Mẹ nó vẫn lầm lũi làm việc như không bận tâm ngoài kia mọi người đang sắm sửa tết nhứt ra sao. Bà loay hoay sửa lại cái mái chuồng lợn, đem phủ tấm bạt lên chỗ nóc vừa bị vỡ vài miếng ngói rồi đem dây buộc chặt lại các đầu mối. Loáng cái là xong, bà xoay người nhóm lửa bắc nồi cháo cho đám lợn con còn đang dụi đầu vào lợn mẹ ngủ ngon lành. Đến khi lửa cháy hực, mẹ nó đã nhặt xong mớ rau chuẩn bị cho bữa ăn chiều.

Mặt trời lúc này đã xuống thấp hơn đợt dừa, tiếng đài phát thanh rền rĩ cả một góc trời với những bản nhạc xuân rộn ràng mà mặt con bé vẫn cứ thờ ra với đôi ba tiếng thở dài. Nó lủi thủi đi vào nhà rồi nằm phịch xuống giường.

– Na ơi, xuống phụ mẹ dọn cơm nào!

Mẹ nó vừa gọi xong đã bê sẵn mâm cơm nghi ngút khói đem lên nhà. Con bé nhấc người xuống giường một cách nặng nề, sau một lúc nó đã yên vị trước bàn ăn.

– Sao mặt con bí xị thế kia, ăn cơm đi rồi lát mẹ dẫn đi sắm đồ.

Bà Năm vừa dứt lời, mặt con bé như bừng sáng, nó nhảy cẫng lên hoan hô rồi chột khựng lại như nhớ ra điều gì đó:

– Mẹ lấy đâu ra tiền mua đồ mới cho Na chứ?

Bà xoa xoa đầu nó rồi cười:

– Ai bảo mẹ không có tiền nào, con không nhớ là Chúa luôn tiếp trợ cho mẹ con mình suốt mấy năm qua sao. Chúa luôn cho mình vào đúng lúc mình cần mà! Ăn đi con.

Mẹ Na vừa cầm đĩa lên đã thấy thấp thoáng dáng ai như cô Ba đầu ngõ:

– Mẹ Na có nhà không, rõ khổ cuối năm bận tối mặt cô ạ. Giờ mới qua cô được đây. Thế bây giờ sao rồi, sẵn sàng hết chưa?

Na còn ngơ ngác chưa biết điều gì thì đã thấy mẹ nó niềm nở dắt cô Ba đi ra sau vườn. Hai người đứng ngoài chuồng lợn chỉ chỉ trỏ trỏ một hồi rồi cô Ba đưa cho mẹ nó một xấp tiền.

– Thế nhé, mai một em bảo cha lũ nhỏ sang đem chúng về chứ ngày nay ông đi ngoài tỉnh vài hôm mới về, tết nhứt bận thế đó chị ạ.

Cô Ba đơn đả đi về, nhanh lẹ giống như lúc đến. Đến lúc Na ngơ ngợ hiểu chuyện gì đã xảy ra thì nghe mẹ lên tiếng:

– Cuối năm heo được giá con ạ, thế là có đồ Tết cho Na rồi nhé. Cảm ơn Chúa. Ăn xong mẹ con mình ra quầy cô Thủy sắm đồ. Nhất con rồi đó.

Cuối cùng Na cũng được tung tăng ra thị trấn sắm đồ như bao đứa trẻ khác, không nói thì ai cũng biết con bé vui như Tết. Đường phố những ngày cuối năm quả là náo nhiệt và đông nghịt người. Ai cũng tay xách nách mang, hồ hởi mua sắm. Sau một hồi lựa chọn Na cũng lựa được một bộ váy ưng ý với gam màu đỏ tươi rồi được ưa chuộng vào dịp năm mới. Suốt quãng đường về nhà con bé cứ tíu tít cười nói như Tết thật sự đến trong đôi mắt lấp lánh niềm vui. Quả đúng là trẻ con, niềm vui và nỗi buồn đến rồi đi thật vô cùng đơn giản.

Ngày cuối cùng của năm cũ, đêm đến bé Na cứ giục mẹ ủi quần áo cho thẳng thơm để sáng đầu năm tha hồ diện với mấy bạn thiếu nhi trong nhà thờ. Chốc chốc nó lại liếc mắt trông chừng chiếc váy như sợ nhớ lơ là lại để mất món đồ quý giá nhất với Na lúc này. Con bé bảo mẹ treo đồ của nó ngay cạnh tủ đồ

sát giường ngủ để chắc chắn nó luôn trong tầm kiểm soát của con bé. Trước khi ngủ, Na cũng không quên bộ váy trong lời cầu nguyện:

– Cảm tạ Chúa cho con một ngày bình an, cảm ơn Ngài cho con bộ váy thật đẹp để mặc Tết. Xin Chúa cho con giấc ngủ bình an và giữ gìn tất cả chúng con cũng như chiếc váy của con nữa. A-men.

Bà Năm véo yêu vào má Na rồi khẽ cười:

– Na ngủ ngoan nào, ngày mai dậy sớm thay đồ đẹp đi thờ phượng Chúa đầu năm nhé.

Sáng đầu năm, những tia nắng nhảy nhót ngoài sân hòa theo tiếng hót líu lo của vài chú sẻ trên tán cây tạo thành một vũ điệu tuyệt hảo nhất cho màn chào năm mới. Na vừa thức dậy đã lập tức thay ngay bộ váy mới, cứ như thể con bé chờ cả đêm để được làm điều này.

Hai mẹ con đã chuẩn bị sẵn sàng để đến nhà thờ thì đột nhiên Na lùi lại, giật nảy người:

– Ô, sao mẹ không thay đồ mới? Bộ này tuần nào mẹ cũng mặc rồi mà.

Bà Năm thoáng ngượng ngùng, một người vốn linh hoạt nhanh nhẹn bỗng trở nên vụng về bối rối trước câu hỏi bất ngờ của con bé:

– À thì là ... mẹ ... thấy bộ này là đẹp nhất rồi. Thôi đi nhanh nào con, mình sắp trễ buổi cầu nguyện rồi.

Con bé leo lên ngồi sau xe gắn máy của mẹ nhưng gương mặt phụng phịu tỏ vẻ không hài lòng trước câu trả lời.

Đến nhà thờ, khung cảnh hôm nay thật khác mọi ngày, ai cũng mặc quần áo mới, trẻ con túm lại từng tốp khoe đồ của nhau, đứa nào cũng hí hửng dự đoán số tiền mừng tuổi trong ngày đầu năm xem ai được nhiều nhất. Na xuống xe rồi nhanh chóng nhập bọn. Con bé hí hửng không kém khoe bộ váy mới của mình.

– A, kia là mẹ của Na phải hông? Sao mẹ Na không mặc đồ mới?

Cái Ngọc vừa chỉ tay về phía mẹ Na vừa nói với cả bọn. Đám trẻ đều đổ dồn về phía bà Năm và bắt đầu xì xầm. Na đỏ mặt, nó ấp a ấp úng không biết phải trả lời thế nào thì mẹ đã đến bên cạnh:

– Chào mấy con, hôm nay các con ai cũng tươi tắn xinh đẹp nhỉ? Năm mới xin Chúa ban phước cho các con lớn thật nhanh học thật giỏi nha.

Cả bọn ríu rít cảm ơn cô rồi chạy vào lớp thiếu nhi. Buổi nhóm kết thúc đầy phước hạnh, mọi người vui vẻ chúc mừng năm mới nhau rồi ra về. Từ lúc tan nhóm đến khi về nhà, Na chẳng nói một lời. Chỉ khi nào mẹ hỏi điều gì nó mới trả lời đầy miễn cưỡng.

Về đến nhà, Na đi thẳng vào phòng mà chẳng buồn xem nhà mình hôm nay có bánh mứt gì. Thấy lạ, mẹ theo nó vào phòng gặng hỏi:

– Hôm nay công chúa của mẹ sao lại buồn thế kia? Lúc sáng con vui lắm mà?

Mặc kệ câu hỏi của mẹ, con bé vẫn im thin thít nằm quay mặt vào tường. Bà Năm lúc này mới tiến đến gần lay lay người nó:

– Con bị ốm hả Na, có chuyện gì nói mẹ nghe nào!

Na trả lời nhưng vẫn không chịu quay mặt ra:

– Sao hôm nay mẹ lại không mặc đồ mới chứ, ở nhà thờ ai cũng thay đồ đẹp cả?

Bà Năm phì cười đỡ Na ngồi dậy:

– Ô, thế là vì chuyện này mà Na đổi mẹ cả buổi sáng đấy à. Na biết không, Chúa bảo mình rằng ai ở trong Đấng Christ thì nấy là người dựng nên mới vì mọi sự cũ đã qua đi và mọi sự đều trở nên mới. Con biết đó, áo quần chỉ là đồ mặc bên ngoài, quan trọng là mình làm mới tấm lòng để đến với Chúa trong năm mới này.

Bà im lặng lúc lâu rồi nhìn tấm hình ông Năm treo ngay ngắn trên vách:

– Từ lúc ba con về nước Chúa, Na là tất cả của mẹ. Chỉ cần con vui và sống yêu mến Chúa thì đối với mẹ không còn gì bằng. Dù có đóng đồ đẹp mà trong lòng mình không bình an thì cũng chẳng ý nghĩa gì cả.

Con bé bắt đầu thút thít, nó chạy vọt đi thay chiếc váy mới ra rồi nhào đến ôm mẹ khóc òa:

– Na cũng không cần đồ mới nữa, chỉ cần Chúa yêu mẹ con mình và cho mẹ bên con mãi mãi thôi.

Bà Năm cũng bật khóc, ôm ghì lấy Na rồi thì thầm:

– Con gái ngọc của mẹ, ai bảo mẹ không có áo mới chứ!

Mẹ dắt tay Na đến tủ đồ rồi lấy ra một chiếc hộp gỗ với lớp sơn vẫn còn bóng loáng. Bà từ từ mở hộp và lấy ra một bộ váy mới toanh. Mẹ con bé ghen ngào: – Đây là bộ váy mà năm ngoái ba con mua tặng mẹ nhưng mẹ vẫn chưa mặc lần nào. Con biết đó Chúa luôn cho mình đủ mọi sự cần dùng, chỉ cần con tin cậy và vâng lời Ngài.

Bà vừa nói vừa mặc chiếc váy vào người. Con bé đứng sững sờ vì không tin vào mắt mình. Người phụ nữ xinh đẹp đứng trước mặt nó bây giờ là mẹ mình.

– Mẹ ơi, mẹ của con đẹp quá! Ba mà có ở đây chắc sẽ ngất đi thôi. Hihi...

– Con bé này khéo nịnh nhỉ, khi lòng mình tươi mới thì con mặc gì cũng đẹp cả. Con phải luôn nhớ dâng tâm lòng mình trước tiên cho Chúa còn mọi sự khác Ngài đã lo liệu cho chúng ta cả rồi.

– Dạ, con biết rồi mẹ ơi. Hai mẹ con mình cùng đi thăm ông bà đi mẹ!

Bà Năm dí ngón tay vào eo con bé rồi cười:

– Hình như lúc nãy con bảo không mặc váy mới nữa phải hông nhỉ?

Con bé đỏ mặt chạy vào trong thay đồ rồi nói vọng ra:

– Nãy con đùa thôi, con đi thay đồ đây. Mẹ dắt xe đi nhé.

Khải Huyền

Httlvn.org

Góc thiếu nhi

Các em nhỏ thân mến, Chúa tạo nên cho chúng ta ngày tháng với những mùa khác nhau trong năm để chúng ta tận hưởng. Những tháng đầu năm là thời điểm bắt đầu mùa xuân. Khi mùa xuân đến các em thường thấy gì?

Dưới đây có bốn bức tranh. Các em hãy tìm xem bức tranh nào vẽ về mùa xuân rồi tô màu vào nhé.

Đố Kinh Thánh số 88

Mời quý vị cùng tham gia đố Kinh Thánh với chúng tôi qua những câu hỏi sau đây.

Câu 1: Ai là người được Kinh Thánh miêu tả là người trung tín trong cả nhà Chúa như một kẻ tôi tớ, gọi đến làm chứng về những điều ngày sau sẽ được rao giảng.

Câu 2: Tìm địa chỉ câu Kinh Thánh sau:

“Ai trung tín trong việc rất nhỏ, cũng trung tín trong việc rất lớn.”

Câu 3: Suy ngẫm câu Kinh Thánh sau:

“Còn kẻ nào đã lãnh lời ta, hãy truyền lại lời ta cách trung tín.”

Theo bạn, ai là kẻ đã nhận lãnh lời Chúa?

Câu 4: Điền vào chỗ trống trong câu Kinh Thánh sau:

“Hãy chuyên tâm cho được đẹp lòng Đức Chúa Trời như người làm công không chỗ trách được, lấy lòng ngay thẳng.....”

Câu 5: Hãy cho biết câu Kinh Thánh sau nói về ai?

“Còn ta đây, tóc đã bạc, các con trai ta ở cùng các người. Ta đã đi trước đầu các người từ khi ta còn thơ ấu cho đến ngày nay.”

Câu 6: Trong ẩn dụ những nén bạc, người được Chúa cho thêm là ai?

a. Người có 10 nén bạc	c. Người có 2 nén bạc
b. Người có 5 nén bạc	d. Người có 1 nén bạc

Câu 7: Chọn đáp án thích hợp điền vào chỗ trống trong câu Kinh Thánh sau:

“Mỗi người trong anh em hãy lấy ơn mình đã được mà.....,khác nào người quản lý trung tín giữ các thứ ơn của Đức Chúa Trời.”

a. Làm nhiều việc lành	c. Làm lợi cho nhiều người
b. Giúp lẫn nhau	d. Cất giấu cho kĩ

THỜI HẠN : 20.02.2023

Đáp án 87

1. Đức Chúa Trời bày tỏ tình yêu của Ngài dành cho chúng ta qua việc ban Con Một của Ngài là Chúa Giê-xu đến thế gian để chịu chết thay cho chúng ta
Giăng 3:16
Rô-ma 5:8
I Giăng 4:9
2. Cứu chúng ta thoát khỏi tội lỗi
Ma-thi-ơ 1: 21
3. Tâm thần đau thương là tấm lòng ăn năn tội lỗi. Thi Thiên 51:17
4. Học và làm theo điều răn của Chúa. Giăng 14: 21
5. Tạ ơn Chúa, thực hiện những gì hứa nguyện với Chúa. Thi Thiên 50: 14
6. Ê-sai 58: 13-14
7. c.Sự ngợi khen. Thi thiên 22:3

Tổng kết đồ Kinh Thánh năm 2022

	Số 83	Số 84	Số 85	Số 86	Số 87	Tổng điểm
Cô Mỹ Dung	10	12	10	7	7	46
Cô Kim Trang	10	10	10	6	7	43
Tân Nguyên	10	13	10	7		40
Chị 7	10	11				21
Đỗ Hà		10				10

Hạng I : Cô Mỹ Dung

Hạng II : Cô Kim Trang

Hạng III : Chị Tân Nguyên

Liên Nguyễn.

Hội Thánh Tin Lành Việt Nam Tại Thụy Sĩ

Lá Thư Phục Sinh

Kính thưa Quý Vị,

Trong niềm hân hoan kỷ niệm Chúa Giêsu Phục Sinh, Hội Thánh Tin Lành Việt Nam tại Thụy Sĩ sẽ tổ chức Trại Phục Sinh 2023 với Chủ đề: 'Xây Dựng Gia Đình Cơ-Đốc'.

Địa điểm :

Centre de Vacances VIVA GRUYERE
Route des Arses 4
1637 Charmey FR.

Thời gian: Từ 11 giờ trưa **Thứ Sáu 07.04.2023**
đến 11 giờ trưa **Thứ Hai 10.04.2023**

Chương trình tổng quát gồm có:

- Giảng Bồi Linh, Thuyết Trình
- Sinh Hoạt Tự Do: Thể Thao & Du Ngoan.

Lệ phí trại: Dưới 6 tuổi : Miễn phí,
6 - 15 tuổi : 40 CHF, từ 16 tuổi: 80 CHF

Nhớ đem theo: Kinh Thánh, Thánh Ca, Túi ngủ,
Ra trải giường, Đồ mặc ấm, Dụng cụ thể thao ...

Kính mời Quý Vị vui lòng đến tham dự Trại Phục Sinh để được Gặp Chúa Phục Sinh cách cá nhân, hầu trở nên chứng nhân mạnh mẽ cho Ngài.

Xin Quý Vị cũng thêm lời cầu nguyện để Chúa ban phước dồi dào cho kỳ Trại Phục Sinh này.

Trong Chúa Cứu Thế Giêsu,

Mục sư Ngô Bá Tào

Liên Lạc:

Nhóm Sức Mới - Tel: 079 609 62 59

E-mail: sucmoi@gmail.com

www.facebook.com/sucmoi

*”Nhưng ai trông đợi Đức Giê-hô-va thì chắc được Súc Mỏi,
Cất cánh bay cao như chim ưng; chạy mà không mệt nhọc,
Đi mà không mòn mỏi.”*

Ê-sai 40 : 31

Địa điểm thờ phượng Chúa hằng tháng tại từng khu vực :

Lausanne : Paroisse réformée de St. Jacques, Avenue du Léman 26, 1005 Lausanne.

Genève : Paroisse protestante Servette-Vieux-Genève, Avenue Wendt 55, 1203 Genève.

Aarau : Gemeinschaftszentrum Telli, Girixweg 12, 5004 Aarau.

St. Gallen: Evangelisch-Reformierte Kirchgemeinde Tablat, Lettenstr. 16,
9008 St. Gallen.

Lưu ý : ngày và giờ thờ phượng Chúa xin liên lạc với Mục sư:

Địa chỉ: Mục sư Ngô Bá Tạo, Chemin de la Scierie 45F, 2504 Biel/Bienne.

Tel. 079-673 44 28

E-mail: ngobatao@hotmail.com

Trang web: nguyen-song.com